

Otkrivenje Isusa Krista - Broj petnaest

Sedmi pečat i otpečaćenje proročke istine

Jeff Pippenger

2023-11-13

I kad otvori sedmi pečat, nasta tišina na nebu oko pola sata. I vidjeh sedam anđela koji stajahu pred Bogom; i dadoše im se sedam truba. I drugi anđeo dođe i stade kod žrtvenika, imajući zlatnu kadionicu; i bi mu dano mnogo tamjana, da ga prinese sa molitvama svih svetih na zlatni žrtvenik koji bijaše pred prijestoljem. I dim tamjana, koji dolažaše s molitvama svetih, uzdignu se pred Boga iz ruke anđelove. I anđeo uze kadionicu, i napuni je ognjem sa žrtvenika, i baci na zemlju; i nastase glasovi, i gromovi, i sijevanja munja, i potres. Otkrivenje 8:1–5.

Obraćamo se izlivanju svetoga ognja iz nebeskoga svetišta, tijekom povijesti u kojoj će Sjedinjene Države s prvoga neba spustiti nesveti oganj. Otkrivenje onoga što izrekoše sedam gromova u desetome poglavlju Otkrivenja trebalo je biti zapečaćeno sve do neposredno prije zatvaranja vremena kušnje. Vrijeme kušnje također je prikazano kao da je na samome rubu zatvaranja kada se otvara sedmi pečat.

I reče mi: Ne zapečaćuj riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu. Tko čini nepravdu, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

Otvaranje sedmog pečata događa se dok se sedam anđela priprema trubiti.

I sedam anđela koji imahu sedam truba pripraviše se da zatrube. Otkrivenje 8,6.

Kada završi vrijeme milosti, „nitko” nije „mogao ući u hram”, jer je Kristov posrednički rad za ljudske grijeha završio. Vrijeme milosti je završilo, i sedmorici anđela zapovjedbano je da izliju čaše Božjega gnjeva.

I hram se napuni dimom od slave Božje i od njegove sile; i nitko ne mogaše ući u hram dok se ne dovrši sedam pošasti sedmorice anđela. I začuh jak glas iz hrama gdje govori sedmorici anđela: Idite i izlijte po zemlji čaše gnjeva Božjega. Otkrivenje 15,8; 16,1.

Nema nikakve naznake da se sedam anđela koji trube u sedam truba u Otkrivenju, u poglavljima devet do jedanaest, razlikuju od sedam anđela koji izlijevaju sedam posljednjih zala. Naprotiv, proročke značajke sudova prikazanih sa sedam truba usporedne su s mjestom i učincima sedam čaša Božjega gnjeva u šesnaestom poglavlju. Kao još izravnija poveznica, sudovi truba izričito se nazivaju zlima.

A ostali ljudi, koji nisu bili pobijeni ovim pošastima, ipak se ne pokajahu za djela svojih ruku, da ne bi štovali đavole i idole od zlata, i srebra, i mjedi, i kamena, i drveta, koji niti mogu vidjeti, niti čuti, niti hoditi. Otkrivenje 9:20.

Otvaranje sedmoga pečata namjerno je smješteno u kontekst blizine završetka vremena milosti. Sedmi pečat predstavlja drugo svjedočanstvo o onome što je sedam gromova „izreklo”, a Ivanu, kao i Pavlu, bilo je zabranjeno zapisati.

I povika jakim glasom, kao kad lav riče; i kad je povikao, sedam gromova ogласi svoje glasove. A kad je sedam gromova ogласilo svoje glasove, htjedoh pisati; i začuh glas s neba kako mi govori: Zapečati ono što su izrekli sedam gromova i ne piši toga. Otkrivenje 10,3.4.

Ono što je bilo „izrečeno” od sedam gromova bilo je zapečaćeno, a u dvadeset drugom poglavlju proročanstvo koje je bilo zapečaćeno u knjizi Otkrivenja trebalo je biti otpečaćeno, i kao i sa sedmim pečatom, trebalo je biti otpečaćeno neposredno prije nego što se zatvori vrijeme kušnje.

Sestra White utvrđuje da je zapečaćivanje onoga što je sedam gromova „izgovorilo“ predstavljalo isto djelovanje Lava iz plemena Judina kao i onda kada je zapovjedio Danielu da zapečati svoju knjigu do vremena svršetka. Knjige Daniela i Otkrivenja ista su knjiga, a u Otkrivenju je Isus prikazan kao Lav iz plemena Judina kada otpečaćuje knjigu zapečaćenu sa sedam pečata; stoga je Lav iz plemena Judina bio i Onaj koji je zapovjedio Danielu da zapečati svoju knjigu do vremena svršetka. Lav iz plemena Judina jest Onaj koji pečati i otpečaćuje svoju Riječ, jer On je Riječ.

„Nakon što ovih sedam gromova izrekoše svoje glasove, Ivanu dolazi nalog kao Danielu u vezi s malom knjigom: ‘Zapečati ono što izrekoše sedam gromova.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 7, 971.

Unutarnji dokazi u knjigama Daniela i Otkrivenja pokazuju da je otpečaćenje sedmoga pečata drugo svjedočanstvo o otpečaćenju onoga što izgovoriše sedam gromova. I otpečaćenje knjige Danielove i otpečaćenje knjige koja bijaše zapečaćena sa sedam pečata pokazuju da su istine koje se otkrivaju kada se proročanska poruka otpečati po svojoj naravi postupne. Zato knjiga Danielova to označuje kao umnažanje znanja, a knjiga Otkrivenja to prikazuje kao uklanjanje jednoga pečata za drugim.

To je svjetlo koje sve jače i jače svijetli do savršenoga dana.

A staza pravedničkih kao svjetlost je sjajna, koja sve više svijetli do potpunoga dana. Izreke 4,18.

Kada se „istina” otpečati, ona je progresivna.

„Ako je bilo nužno da Božji drevni narod često priziva u sjećanje Njegova postupanja s njima u milosti i sudu, u savjetu i ukoru, jednako je važno da razmatramo istine koje su nam predane u Njegovoj Riječi — istine koje će, ako ih poslušamo, voditi k poniznosti i podložnosti te poslušnosti Bogu. Trebamo biti posvećeni istinom. Božja Riječ iznosi posebne istine za svako doba. Božje postupanje s Njegovim narodom u prošlosti treba zadobiti našu pomnu pozornost. Trebamo naučiti pouke kojima nas je ono namijenjeno poučiti. Ali ne smijemo se njima zadovoljiti. Bog vodi svoj narod korak po korak. Istina je progresivna. Revni će tragač neprestano primati svjetlo s neba. Što je istina? treba uvijek biti naše pitanje.” Signs of the Times, 26. svibnja 1881.

Krajem srpnja 2023. godine počelo se otpečaćivati Otkrivenje Isusa Krista.

Kao i sa sedmim pečatom te također izričajima sedam gromova, Otkrivenje Isusa Krista biva otpečaćeno neposredno prije završetka vremena milosti. Ono pruža treće svjedočanstvo iste poruke, predstavljene uklanjanjem sedmoga pečata i sedam gromova. Ta tri prikaza u knjizi Otkrivenja tri su svjedoka koji se udružuju da bi sačinjavali poruku Otkrivenja Isusa Krista. Otpečaćivanje ta tri svjedoka odvija se postupno. Njegovi učinci također su postupni.

„Poslušnost Božjem zakonu jest posvećenje. Mnogi imaju pogrešne predodžbe o tom djelu u duši, ali Isus se molio da Njegovi učenici budu posvećeni istinom te je dodao: ‘Tvoja je riječ istina’ (Ivan 17,17). Posvećenje nije trenutačno, nego postupno djelo, kao što je poslušnost neprekidna. Sve dok Sotona navodi na nas svoje kušnje, borba za svladavanje samoga sebe morat će se voditi iznova i iznova; ali poslušnošću će istina posvetiti dušu. Oni koji su vjerni istini, po Kristovim zaslugama, nadvladat će svaku slabost karaktera koja ih je navela da budu oblikovani svakom promjenjivom životnom okolnošću.” Faith and Works, 85.

Postupni razvoj razumijevanja Otkrivenja Isusa Krista počeo se objavljivati krajem srpnja 2023. Proces razumijevanja istina koje su se tada počele objavljivati započeo je nedugo nakon 18. srpnja 2020.

Istina koja je prepoznata u poruci o otpečaćivanju sedmoga pečata obraća se putokazu Ponoćnoga poklika. Ponoćni poklik u milleritskoj povijesti bio je postupni razvoj istine, a ta se činjenica može pokazati povijesnim pregledom rada Samuela Snowa. Isus prikazuje pokret trećega anđela pokretom prvoga anđela, jer On kraj uvijek prikazuje početkom.

Istine koje se združuju kako bi oblikovale poruku Ponoćnog poklika jesu razumijevanje toga tko je Bog i kako je Njegov karakter predstavljen u Njegovoj Riječi. Te istine uključuju vrlo detaljan opis povijesnog procesa koji će ispuniti oni koji će na koncu objaviti poruku Ponoćnog poklika. Skrivena povijest sedam gromova jest ono što prepoznaje taj povijesni proces. Sedmi pečat dio je toga detaljnog povijesnog procesa, ali je njegovo otkrivenje usmjereno na vremensko razdoblje koje započinje kada je poruka Ponoćnog poklika dovršena, označujući tako vrijeme kada je zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće izvršeno. Postupno uklanjanje sedmoga pečata započinje kada je poruka Ponoćnog poklika u potpunosti razvijena, kao što je prikazano sastankom u Exeterovu taboru u ljeto 1844. godine. Ovi članci predstavljaju vaš osobni poziv da dođete na sastanak u Exeterovu taboru.

Kad se otvori sedmi pečat, oganj sa žrtvenika biva bačen na zemlju, i nastaju „glasovi, i gromovi, i munje, i potres“. „Glas“ predstavlja trubu.

Viči iz svega glasa, ne ustegni se, podigni svoj glas kao trubu i pokaži mojemu narodu njegov prijestup, i domu Jakovljevu njegove grijeha. Izaija 58,1.

Zvuk trube označava poruku koja upozorava na nadolazeći sud. Kada Izaija zapovijeda Božjem narodu da podignu svoj glas kao trubu, oni trebaju glasno „vikati“. Poruka Ponoćnoga poklika biva otpečaćena neposredno prije časa potresa zbog nedjeljnog zakona. Poruka Ponoćnoga poklika, koja se otpečaćuje neposredno prije uskoro dolazećega nedjeljnog zakona, jest poruka koja prerasta u

glasani poklik. Kada Izaija kaže: „Viči iz svega glasa“, on upućuje na spoj glasnoga poklika trećega anđela, koji je drugi glas što se pridružuje poruci Ponoćnoga poklika. Glasna poruka Ponoćnoga poklika upozorenje je sedme trube, koja je treće jao. Božji narod mora razumjeti da se, kada se oglasi ta trubna poruka, nalazi u posljednjim trenucima svoga vremena kušnje. Stoga je Izaijina zapovijed upozorenje da se pripreme za završetak vremena milosti, upozorenje da će trubni sud trećega jao islama uskoro pogoditi Sjedinjene Države zbog odbacivanja Božje subote. Pri nedjeljnom zakonu Ponoćni poklik, koji je prvi od dvaju „glasova“ u osamnaestom poglavlju Otkrivenja, prerasta u glasani poklik. Dok se druga Božja djeca, koja su još uvijek u Babilonu, pozivaju da izađu.

„Istina za ovo vrijeme, poruka trećega anđela, treba se naviještati silnim glasom, što znači sa sve većom snagom, kako se približavamo velikoj završnoj kušnji.” The 1888 Materials, 710.

„Sve veća sila“ „glasnog poklika“ trećega anđela bila je predoznačena na Sinaju kada je Deset zapovijedi proglasio sam Jehova. Truba je u toj povijesti rasla u silu dok se gora tresla i pretvarala u dim. Strah je bio toliko velik da se i sam Mojsije silno tresao. Tada je narod u strahu podigao svoje „glasove“, moleći da Božji „glas“ prestane odjekivati.

I zvuk trube i glas riječi; koji su oni što ga čuše molili da im se više ne govori riječ: (Jer nisu mogli podnijeti ono što bijaše zapovjedbom: I ako se i zvijer dotakne gore, bit će kamenovana ili probodena strijelom: I tako strašan bijaše prizor da Mojsije reče: Silno se bojim i dršćem.) Hebrejima 12:19–21.

„Glas“ koji su „oni“ „čuli“ predstavlja „glas“ poruke upozorenja trećega anđela. U strašnoj tjeskobi odgovorili su vlastitim „glasovima“. Glasovi kod nedjeljnog zakona također su predočeni ljudim djevicama koje traže ulja, a glasovi mudrih djevica govore im da idu i kupe za sebe. Na završetku vremena milosti za ljudski rod, „glasovi“ onih koji prepoznaju da su izgubljeni, kao što to čine lude adventističke djevice kod nedjeljnog zakona, vape da stijene i gore padnu na njih. Nedjeljni zakon predočen je davanjem Zakona na gori Sinaju.

„Pred čudesnim očitovanjima božanske sile tom svečanom prigodom — tajanstvenim zvucima trube koji su postajali sve glasniji i strašniji, tutnjavom gromova što je odjekivala sa svake gorske strane, bljeskom munje koji je obasjavao stroge i svečane visine, i na vrhuncu Sinaja, usred oblaka, i oluje, i guste tmine, slavom Božjom kao ognjem koji proždire — pred tim znakovima Jehovine prisutnosti, srca Izraelova klonula su od straha, i sav je zbor ‘stajao podalje’. Čak je i Mojsije uzviknuo: ‘Vrlo se bojim i dršćem.’ Tada se iznad sukobljenih stihija začuo Jehovin glas kako izgovara deset odredaba svojega Zakona.”

„Dok je Božje veliko zrcalo otkrivalo izraelskom narodu njihovo pravo stanje, njihove su duše bile obuzete užasom. Strašna sila Božjih izjava činila se većom no što bi njihova drščuća tijela mogla podnijeti. Zaklinjali su Mojsija: ‘Govori ti s nama, i slušat ćemo; ali neka nam Bog ne govori, da ne pomremo.’ Dok je pred njih bio iznesen Božji veliki zakon pravde, shvatili su, kao nikada prije, uvredljivu narav grijeha i vlastitu krivnju pred čistim i svetim Bogom.” Signs of the Times, 3. ožujka 1881.

Kad se oganj sa žrtvenika baci na zemlju, nastaju „glasovi, i gromovi, i sijevanje munja, i potres“. „Gromovi i sijevanje munja“ simboli su Božjih sudova. U vrijeme nedjeljnog zakona Sjedinjene Američke Države u potpunosti će ispuniti svoju „času bezakonja“, i „nacionalni otpad bit će praćen nacionalnom propašću“. „Časa bezakonja“ postaje puna u četvrtom naraštaju, jer oba roga zvijeri iz zemlje napreduju kroz četiri naraštaja sve jače pobune. Nedjeljni zakon označava trenutak kada se Božji sudovi, predstavljeni „gromovima i sijevanjem munja“, izlijevaju, i oni se izlijevaju na četvrti naraštaj.

„O Amorejcima je Gospodin rekao: ‘A u četvrtom naraštaju vratit će se ovamo, jer bezakonje amorejsko još nije navršeno.’ Premda se taj narod isticao svojim idolopoklonstvom i izopačenošću, još nije bio napunio času svojega bezakonja, i Bog nije htio izdati nalog za njegovo potpuno uništenje. Narod je trebao vidjeti božansku silu očitovanu na osobit način, kako bi ostao bez isprike. Suosjećajni Stvoritelj bio je voljan podnositi njihovo bezakonje do četvrtoga naraštaja. Tada, ako se ne bi vidjela nikakva promjena nabolje, Njegovi su ih sudovi trebali stići.”

„Nepogrešivom točnošću Beskonačni i dalje vodi račun sa svim narodima. Dok se Njegovo milosrđe pruža kroz pozive na pokajanje, taj će račun ostati otvoren; ali kada brojke dosegnu određeni iznos koji je Bog odredio, započinje služba Njegova gnjeva. Račun se zatvara. Božanska strpljivost prestaje. Nema više usrdnog zazivanja milosti u njihovu korist.“
Testimonies, svezak 5, 208.

Sestra White prepoznaje sudove koji započinju donošenjem zakona o nedjelji kao „Božje razorne sudove“. Ona uči da je prekasno za lude laodikejske adventiste koji su imali priliku pripremiti se za krizu u ponoć, ali su to odbili učiniti. To vrijeme razornih sudova za lude djevice jest „vrijeme milosti“ za one koji još nisu čuli istinu.

„O, kad bi narod mogao prepoznati vrijeme svoga pohoda! Mnogi još nisu čuli istinu kušnje za ovo vrijeme. Mnogi su oni s kojima se Duh Božji bori. Vrijeme Božjih razornih sudova vrijeme je milosti za one koji nisu imali prilike upoznati što je istina. Gospodin će na njih gledati nježno. Njegovo je srce milosrđa ganuto; Njegova je ruka još uvijek ispružena da spasi, dok su vrata zatvorena za one koji nisu htjeli ući.“ Svjedočanstva, svezak 9, 97.

Kad se otvori sedmi pečat, nastaju „glasovi, i gromovi, i sijevanja, i potres“. „Sat“ u kojem se „potres“ iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja prvi put ispunio bio je Francuska revolucija, a savršeno ispunjenje toga „sata“ jest „potres“ zvijeri „zemlje“ pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. U tome „satu“ sedmi se pečat potpuno otvara. Križ predodražuje nedjeljni zakon, a na križu je bio velik potres.

A Isus, opet povikavši iza glasa, ispusti duh. I gle, zastor hrama razdrije se nadvoje, od vrha do dna; i zemlja se zatrese, i stijene se raspuknuše. Matej 25:51.

Na križu je sotonsko kraljevstvo bilo oboreno, kao što će biti i pri nedjeljnom zakonu.

„Krist nije predao svoj život dok nije dovršio djelo koje je došao izvršiti, i svojim posljednjim dahom uskliknuo je: ‘Svršeno je.’ Ivan 19,30. Bitka je bila dobivena. Njegova desnica i njegova sveta mišica pribavile su mu pobjedu. Kao Pobjednik postavio je svoj stijeg na

vječnim visinama. Nije li bilo radosti među anđelima? Cijelo je nebo slavilo Spasiteljevu pobjedu. Sotona je bio poražen i znao je da je njegovo kraljevstvo izgubljeno.” Želja vjekova, 758.

Potres križa predstavlja „istinu“, koja je Alfa i Omega. „Istina“ je početak, sredina i svršetak; ona je hebrejska riječ nastala spajanjem prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejske abecede. Bio je potres kada je Krist umro, a zatim još jedan potres pri Njegovu uskrsnuću. Na križu je bio prvi potres, zatim grob, a potom potres pri Njegovu uskrsnuću. Pri oba potresa grobovi su se otvorili.

„Kad je Isus, viseći na križu, povikao: ‘Svršeno je’, stijene su se raspukle, zemlja se zatresla, i neki su se grobovi otvorili. Kad je ustao kao pobjednik nad smrću i grobom, dok se zemlja njihala i slava neba obasjavala sveto mjesto, mnogi od pravednih mrtvih, poslušni Njegovu pozivu, iziđoše kao svjedoci da je uskrsnuo. Ti povlašteni, uskrsli sveti iziđoše proslavljeni. Bili su izabrani i sveti iz svakoga doba, od stvaranja pa sve do Kristovih dana. Tako je, dok su židovski vođe nastojali prikriti činjenicu Kristova uskrsnuća, Bog odabrao podići skupinu iz njihovih grobova da posvjedoče kako je Isus uskrsnuo i da objave Njegovu slavu.“ Early Writings, 184.

Pri prvom potresu grobovi su se otvorili, a pri posljednjem potresu otvoren je Kristov grob. U jedanaestom poglavlju Otkrivenja, dva svjedoka izlaze iz svojih grobova u isti čas kad i potres. Potres je nedjeljni zakon, koji je predoznačen križem. Stoga trebaju biti dva uskrsnuća u času nedjeljnoga zakona. Prvo predstavlja rođenje sto četrdeset i četiri tisuće, koje se zbiva prije nego što žena započne trudove, a drugo se događa u njezinim trudovima. Žena iz dvanaestoga poglavlja Otkrivenja najprije rađa muško dijete koje će vladati narodima željeznom palicom, bez ikakvih porođajnih bolova. Zatim, pri nedjeljnom zakonu, započinju njezini trudovi i ona rađa drugo dijete. Najprije rađa Iliju, a na kraju rađa Mojsija. Nedjeljni zakon je čas uskrsnuća blizanaca iz sedmoga poglavlja Otkrivenja.

Kada se sedmi pečat potpuno otvori pri nedjeljnom zakonu, nastaje tišina na nebu za pola sata.

„Ali Bog je patio sa svojim Sinom. Anđeli su promatrali Spasiteljevu agoniju. Vidjeli su svojega Gospodina opkoljena legijama sotonskih sila, njegovu narav pritisnutu drhtavim, tajanstvenim užasom. Na nebu je vladala tišina. Nijedna harfa nije bila dotaknuta. Kad bi smrtnici mogli promatrati zapanjenost anđeoske vojske dok su u nijemoj boli gledali kako Otac odvaja svoje zrake svjetlosti, ljubavi i slave od svojega ljubljenog Sina, bolje bi razumjeli koliko je grijeh uvredljiv u Njegovim očima.” The Desire of Ages, 693.

Prva polovica sata časa potresa predstavlja prvo rođenje ili uskrsnuće dvojice svjedoka. U toj polovici sata dvojica svjedoka bivaju zapečaćena. Oni moraju biti zapečaćeni prije nedjeljnog zakona, jer su oni stijeg koji poziva drugo dijete iz groba tijekom preostale polovice sata. Drugo dijete može biti oživljeno jedino gledajući muškarce i žene s pečatom Božjim tijekom muka krize nedjeljnoga zakona.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti opomenut jedino tako da vidi one koji vjeruju istini posvećene po istini, kako postupaju prema uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u uzvišenom, plemenitom smislu crtu razdvajanja

između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze pod svojim nogama. Posvećenje po Duhu obilježava razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji drže lažni dan odmora. Kada kušnja dođe, jasno će se pokazati što je žig zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose potpis čovjeka grijeha, koji je pomislio promijeniti vremena i zakone.” Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Prvorođenci žene jesu sto četrdeset i četiri tisuće, koji su u knjizi Otkrivenja označeni kao prvine. Oni predstavljaju znak koji drugo stado mora prepoznati u krizi i sukobu bitke oko nedjeljnog zakona. Taj znak jest subota, koju sto četrdeset i četiri tisuće uzdižu u vrijeme kada je to protuzakonito činiti. Sestra White njihov stijeg naziva „krvlju umrljanom zastavom Kneza Emanuela“.

„U viđenju sam vidjela dvije vojske u strašnom sukobu. Jednu je vojsku vodilo znakovlje koje je nosilo obilježja svijeta; drugu je vodio krvlju okaljani stijeg Kneza Emanuela. Barjak za barjakom ostajao je povlačen po prašini, dok se četa za četom iz Gospodnje vojske pridruživala neprijatelju, a pleme za plemenom iz redova neprijatelja ujedinjavalo s Božjim narodom koji drži zapovijedi. Anđeo koji je letio posred neba stavljao je Emanuelov stijeg u mnoge ruke, dok je moćni vojskovođa glasno povikivao: ‘Stupite u red. Neka sada zauzmu svoje mjesto oni koji su odani Božjim zapovijedima i Kristovu svjedočanstvu. Iziđite između njih i odvojte se, i ne dotičite se nečistoga, i ja ću vas primiti te ću vam biti Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri. Neka svi koji hoće pristupe u pomoć Gospodu, u pomoć Gospodu protiv silnika.’”
Testimonies, svezak 8, 41.

Krvlju okaljana zastava jest ono što Božje drugo stado mora vidjeti u vrijeme krize nedjeljnoga zakona. Zastava je uzlazeća svjetlost koju nose sto četrdeset i četiri tisuće. Ta je zastava crvene boje, jer je to krvlju okaljana zastava. Ta je zastava bila predočena u bitci za Jerihon, kada je Rahaba primila i zaštitila uhode, a zatim priznala svoju podložnost Jošuinov vojsci tako što je iz svoga prozora objesila skerletnu vrpцу. Rahaba predstavlja Božju drugorođenu djecu u krizi nedjeljnoga zakona, koja vide i prihvaćaju skerletni znak te dolaze u poslušnost Jošuinov vojsci. Skerletna vrpca kojom se poslužila Rahaba bila je znak Jošuinov vojsci da ne uništi Rahabino kućanstvo.

Rahaba predstavlja one koji su još uvijek u Babilonu u krizi nedjeljnoga zakona, a Jošuina vojska predstavlja prvorođene od sto četrdeset i četiri tisuće. Grimizna nit simbol je Božje subote. Grimizna nit bila je zapovijed koju su uhode dale Rahabi, a koju je morala slijediti ako je htjela zadobiti Božju zaštitu.

Evo, kad uđemo u zemlju, priveži ovu vrpцу od skerletnoga konca za prozor kroz koji si nas spustila; i dovedi k sebi u kuću svoga oca, svoju majku, svoju braću i sav dom oca svojega.
Jošua 2:8.

Znak koji oni koji su još uvijek u Babilonu moraju vidjeti predstavlja skerletna nit, koja je subota, ali koja također označuje razliku između dvojice blizanaca. Prvorođeni blizanac jest sto četrdeset i četiri tisuće, jer oni u svojim rukama nose krvlju umrljanu zastavu Kneza Emanuela.

I podignut će stijeg narodima, i sabrat će izgnanike Izraelove, i skupit će raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Iščeznut će i zavist Efrajimova, i protivnici Judini bit će istrijebljeni: Efrajim neće zavidjeti Judi, niti će Juda tlačiti Efrajima. Nego će poletjeti na pleća Filistejcima prema zapadu; zajedno će oplijeniti sinove istoka; stavit će svoju ruku na Edoma i Moaba, a sinovi Amonovi bit će im pokorni. Izaija 11,12–14.

Prvorođeni blizanac nosi skerletni znak, to jest skerletni konac koji označuje prvorođenca. Prvorođeni blizanac jest Zarah, a drugorođeni je Pharez.

I dogodi se u vrijeme njezina porođaja da, gle, blizanci bijahu u njezinoj utrobi. I dogodi se, dok je rađala, da jedan pruži svoju ruku; i primalja uze te mu sveza o ruci skerletnu nit govoreći: Ovaj iziđe prvi. I dogodi se, kad on uvuče natrag svoju ruku, da, gle, iziđe njegov brat; i ona reče: Kako si se probio? Na tebi neka bude taj proboj; zato mu nadjenuše ime Fares. A potom iziđe njegov brat, koji je imao skerletnu nit na svojoj ruci; i nadjenuše mu ime Zara. Postanak 38:27–30.

Zarah znači izlazeća svjetlost, a Pharez znači probiti se. Kada blizanac Pharez ugleda izlazeću svjetlost znaka skerletne niti na ruci svoga brata blizanca Zaraha, on se „probija“ ili izlazi iz Babilona. Zarahovo prepoznavanje izlazeće svjetlosti skerletne niti označava podložnost posljednjerođenoga blizanca prvorođenomu blizancu.

I doći će s istoka i sa zapada, i sa sjevera i s juga, i sjest će u kraljevstvu Božjemu. I gle, ima posljednjih koji će biti prvi, i ima prvih koji će biti posljednji. Luka 13,29.30.

Skrivena povijest sedam gromova prepoznaje tri oznake puta. Prva i posljednja oznaka puta jesu razočaranja. Razdoblje između prvoga razočaranja i poruke Ponoćnoga poklika jest vrijeme odgode. Od Ponoćnoga poklika, koji je druga oznaka puta, vremensko je razdoblje vrijeme pečačenja. Razdoblje koje je vrijeme pečačenja završava posljednjim razočaranjem.

Skrivena povijest sedam gromova prepoznaje tri orijentira. Prvi i posljednji orijentir jesu otvaranje grobova pri potresu. Razdoblje između otvaranja prvoga groba i poruke Ponoćnog poklika jest vrijeme zastoja. Od Ponoćnog poklika, koji je drugi orijentir, vremensko je razdoblje vrijeme pečačenja. Razdoblje koje je vrijeme pečačenja završava otvaranjem posljednjega groba.

Ova dva svjedoka o trima koracima skrivene povijesti sedam gromova također su posvjedočena Kristovom smrću i uskrснуćem. Prvo otvaranje groba bilo je simbolizirano Kristovim krštenjem u vodenom grobu, a posljednji grob bio je križ. Između Kristova krštenja i križa, Krist je objavljivao svoju poruku, što je predoznačavalo Ponoćni poklič. To je naviještanje izvršio u tisuću dvjesto šezdeset dana. Nakon križa, u osobi svojih učenika, poruka Ponoćnog pokliča bila je ponovljena tijekom tisuću dvjesto šezdeset dana sve do Stjepanove smrti.

Dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja bili su osposobljeni naviještati poruku Ponoćnoga poklika tisuću dvjesto šezdeset dana. Zatim su bili ubijeni i položeni na ulicama tisuću dvjesto šezdeset dana, dok nisu bili vraćeni u život i osposobljeni.

Nastavit ćemo istraživati ove istine u sljedećem članku.

„Ako ne postoji istinsko obraćenje duše Bogu; ako životvorni dah Božji ne oživi dušu za duhovni život; ako oni koji ispovijedaju istinu nisu pokretani načelom rođenim s Neba, tada nisu rođeni od neraspadljivoga sjemena koje živi i ostaje zauvijek. Ako se ne uzdaju u pravednost Kristovu kao u svoju jedinu sigurnost; ako ne oblikuju svoj karakter prema Njegovu, ne rade u Njegovu duhu, goli su, nisu odjeveni haljinom Njegove pravednosti. Mrtvi se često prikazuju kao živi; jer oni koji ostvaruju ono što nazivaju spasenjem prema vlastitim zamislima, nemaju Boga koji u njima djeluje da hoće i čini što je Njemu po volji.“

„Ovaj je razred dobro prikazan dolinom suhih kostiju koju je Ezekiel vidio u viđenju.“ Review and Herald, 17. siječnja 1893.